

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr. Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 14.1.2016 stillet følgende spørgsmål nr. 2016 - 429 118 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares.

Doknr. 310294

Spørgsmål nr. 118:

Dato 09-02-2016

Ministeren bedes kommentere henvendelserne af 6. december 2015 og 8. januar 2016 fra Jørn Glerup m.fl. om deres erfaringer med lovgivningen på handicapområdet, jf. SOU alm. del - bilag 101 og 119.

Svar:

I forhold til den konkrete sag, der er omtalt i de to bilag, fremgår det, at sagen er under behandling i ankesystemet. Jeg kan derfor ikke kommentere på den.

Omkring borgerinddragelse og helhedsorienteret indsats kan det oplyses, at regeringen er meget optaget af, hvordan rammerne for livet for borgere med funktionsnedsættelse kan gøres så fleksible som muligt samtidig med, at lovgivningen skal være forståelig for såvel borgere som kommuner og udformet på en måde, så den er til at administrere korrekt.

Der er derfor igangsat et arbejde med en reform af serviceloven, som blandt andet skal understøtte, at kommunerne ser på borgerens livssituation og giver en helhedsorienteret indsats, som samlet set imødekommer borgerens behov. Endvidere skal reglerne gøres lettere at administrere for kommunerne. Endelig skal der være fokus på borgerens retssikkerhed i forbindelse med sagsbehandlingen.

I forhold til forslaget om ændringer i ordningen med borgerstyret personlig assistance efter servicelovens § 96 vil en fordel herved være, at den gruppe borgere, der i dag er afskåret fra at modtage BPA, fordi betingelsen om at kunne fungere som arbejdsleder ikke er opfyldt, vil kunne få denne type hjælp, hvis der er en nærtstående, der er i stand til at varetage denne opgave.

Der er dog også væsentlige ulemper forbundet med et sådant forslag. Først og fremmest vil forslaget bryde med baggrunden for og intentionen med BPA-ordningen. Baggrunden for BPA-ordningen er således et ønske om at sikre borgere med et omfattende behov for hjælp mulighed for selv at udvælge og ansætte de nødvendige hjælpere.

Reglerne om BPA skal skabe grundlaget for fleksible ordninger. Borgere, der kan og ønsker at modtage tilskud til selv at ansætte hjælpere, får tilbudt en ordning, der tager udgangspunkt i borgerens selvbestemmelse, og som dermed kan tilpasses borgerens ønsker og behov, så en borger med omfattende funktionsnedsættelser kan opbygge eller fastholde et selvstændigt liv.

Der påhviler de borgere, som vælger at tage imod et tilbud om hjælp i form af BPA, en række opgaver og et ansvar, som skal ses i sammenhæng med den beskrevne baggrund og intentioner. Heriblandt er kravet om at påtage sig rollen som arbejdsleder for hjælperne. I arbejdslederopgaven ligger som udgangspunkt, at borgeren skal være i stand til at tilrettelægge hjælpen og fungere som daglig leder for hjælperne.

Hvis der skabes mulighed for, at andre end borgeren selv kan varetage arbejdslederrollen, vil grundlaget for en fleksibel ordning med borgerens selvbestemmelse i centrum ikke længere være til stede – heller ikke, selv om arbejdslederrollen varetages af en nærtstående.

Heri ligger ikke en afstandtagen til den betydelige og uvurderlige indsats, som nærtstående gør i forhold til borgere med funktionsnedsættelse og de ressourcer, som nærtstående råder over. Det vil blot stride mod selve grundelementet om fleksibilitet og selvbestemmelse – ”herre i eget liv” – hvis arbejdslederrollen varetages af en nærtstående i stedet for af borgeren selv.

I forhold til ordningen i servicelovens § 95 med kontant tilskud til ansættelse af hjælpere, hvor det efter de nugældende regler er muligt for en nærtstående i særlige tilfælde at varetage arbejdslederrollen for hjælperne, bemærkes, at denne ordning har en anden karakter end BPA-ordningen i servicelovens § 96.

Det kontante tilskud efter servicelovens § 95 træder således i stedet for personlig og praktisk hjælp i hjemmet m.v. (hjemmehjælp) leveret af kommunen, hvorved hensynet til fleksibilitet og borgerens selvbestemmelse vægter mindre tungt end i BPA-ordninger. Det er derfor ikke i modstrid med intentionerne og baggrunden for ordningen med kontant tilskud til ansættelse af hjælpere til udførelse af hjemmehjælp, at arbejdslederrollen i særlige tilfælde kan varetages af en nærtstående.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann